

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1305/2017
19.12.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окр. АА, адв. Желимира Џамбића и адв. Немање Васиљевића, поднетим против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1112/17 од 26.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднети против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1112/17 од 26.09.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ужицу К 244/17 од 24.07.2017. године окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 3. у вези става 2. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени за време од три године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 60 дана по правноснажности пресуде, а која ће, у случају неплаћања у остављеном року, бити замењена у казну затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окр. ББ оглашен је кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци са роком проверавања од једне године и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 60 дана по правноснажности пресуде, а која ће, у случају неплаћања у остављеном року, бити замењена у казну затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 1112/17 од 26.09.2017. године, усвајањем жалбе ОЈТ у Ужицу, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни тако што је окр. АА, за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и одредио да ће се казна извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, док је новчана казна у одређеном износу од 200.000,00 динара изречена првостепеном пресудом задржана као правилно утврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1112/17 од 26.09.2017. године, захтеве за заштиту законитости су поднели браниоци окр. АА и то:

- адв. Желимир Џамбић, због повреде закона - члан 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и преиначи другостепену пресуду тако што ће потврдити првостепену пресуду Основног суда у Ужицу;

- адв. Немања Васиљевић, због повреде закона, са предлогом да се другостепена пресуда преиначи у погледу изречене казне и потврди првостепена пресуда Основног суда у Ужицу.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Желимира Џамбића и Немање Васиљевића су недозвољени.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74., члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног адв. Желимир Џамбић као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, док бранилац адв. Немања Васиљевић не опредељује конкретну повреду закона али из навода да је на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон произилази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Повреде закона из члана 439. тачка 2. и 3. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представљају разлоге из којих је дозвољено поднети захтев

за заштиту законитости. Међутим, у образложењу наведене повреде бранилац адв. Желимир Џамбић наводи да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и окривљеном уместо условне осуде изрекао безусловну казну затвора а да при томе није дао ни један разлог за такву своју одлуку, чиме у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која повреда не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Осим тога, оба браниоца у захтеву опширно полемишу са оценом и утврђењем другостепеног суда у погледу околности од значаја за одмеравање казне, по питању отежавајућих околности на страни окривљеног, које по ставу бранилаца нису могле бити цењене као отежавајуће и износе низ околности које сматрају олакшавајућим околностима на страни окривљеног, чиме у суштини оспоравају оцену и утврђење суда у погледу околности од значаја за одмеравање кривичне санкције, дакле, оспоравају чињенична утврђења другостепеног суда, а из којих разлога, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, такође није дозвољено поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Желимира Џамбића и Немање Васиљевића, оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић